

כהן בלפור-ויקטור

(שמו העברי היה רפאל שלום חי, על שם אבי אביו, הרב הראשי ליהודי תוניס). בן יוסף (מראשוני הציונים, מוסד המרכז לתרבות צרפתית בירושלים) ורגינה. נולד ביום י"ב בסיון תרפ"ה בירושלים. למד בבית-הספר לבנים ואחרי מות אביו בתרצ"ז למד שנה בליציאון בפאריס, בסטיפנדיה של אשת ליאון בלום, ראש ממשלת צרפת בזמן ההוא. עם פרוץ מלחמת-העולם חזר הביתה ולמד בבית-הספר התיכון בבית-הכרם, ואחרי

סיום בית-הספר — במחלקה למדעי-הרוח של האוניברסיטה העברית. שם למד ערבית וצרפתית וספרותן וכן סוציולוגיה. הצטיין בכל שנות לימודיו בשקידתו. בענותו האצילית לא התגדר מעולם בידיעותיו ונמנע מהתלבטות יתירה כדי שלא לפגוע ברגשות חברים המפגרים אחריו. הגיע לבקיאות רבה בערבית הספרותית והמדוברת ובעניני הערבים בכלל. עבד במחלקה הערבית של הסוכנות ובש"י של ה"הגנה" בהתגייסו ב-1941 לחי"ש. ב-1944 עבר קורס מ"כ ופעל כמדריך, מאמן ומפקד.

עם פרוץ המהומות בסוף נובמבר 1947 הפסיק את לימודיו ועמד בקויהאש הראשונים. השתתף כמ"כ ואף כמ"מ בפועל בקרבות ובחבלות בסיסי האויב בכפר השילוח, שיך-ג'ראח, קסטל ועוד. בינתיים הכין את עבודת-הגמר בספרות ערבית, שלדעת מוריו הגיעה לרמת דיסרטציה לדוקטוראט, והוסמך למדעי-הרוח. בתקופת הקרבות סירב לעזוב את חבריו בקויהאש ולקבל תפקידים בעורף, שבו היה צורך בידיעותיה. משנוסדה המשטרה הצבאית בירושלים נתמנה בה לשלישו של המפקד. בהפוגה א' היה קצין-קשר ליד קציני או"ם בליווי שיירות המזון שעלו לירושלים בדרך לטרון. גם בהפוגה ב' מילא תפקיד זה, וכשהתנדב מחוץ לתורו לשמש כמפקד השיירה הראשונה של מזון ונוסעים, שעמדה לעלות לירושלים ולהשתמש — בהסכמת קציני או"ם — בדרך לטרון על אף התנגדות הלגיון הערבי, הותקפה מכוניתו ליד תחנת-השאיבה שליד לטרון ושם נפל ביום י"ח באלול תש"ח (22.9.1948). בו ביום הביא לו הדואר כהבמינוי לשמש נציג משרד המיעוטים ברמלה. נקבר בנחלת-יצחק. אחרי נפלו הועלה לדרגת סגן לפי פקודת מטכ"ל.